

زندگی جدید در مسیح

درس 8: قدرت زبان

صندلی داوری

هنگامی که عیسی مسیح برای برپایی پادشاهی خدا باز می‌گردد، هر کسی که او را می‌شناسد و پیام انجیل را درک کرده است، برای ملاقات با او فراخوانده خواهد شد و مورد داوری قرار خواهد گرفت. کسانی که در زندگی خود به او وفادار بوده‌اند، در قلمرو پادشاهی قرار خواهند گرفت، کسانی که ایمان نیاورده‌اند توسط خداوند رد خواهند شد و فرستاده خواهند شد تا (برای همیشه) بمیرند.

اساس داوری این خواهد بود که چگونه انجیل را در زندگی خود قرار دهیم (رومیان ۲: ۱۶) و عیسی به ویژه علاقمند به این خواهد بود که چگونه از زبان خود استفاده کرده‌ایم.

"اما به شما می‌گویم که مردم برای هر سخن پوچ که بر زبان برانند، در روز داوری حساب خواهند داد. زیرا با سخنان خود تبرئه خواهید شد و با سخنان خود محکوم خواهید گردید."

متی 12: 36-37

مسیح به سخنان دیگران درباره ما گوش نخواهد داد؛ در میان چیزهای دیگر، درباره آنچه درباره دیگران شنیده‌ایم، درباره نحوه استفاده از زبان خود داوری خواهد کرد. اگر کلمات ما "بی‌دقت" باشند؛ اگر آن‌ها بی‌فکر باشند و یا آزار دهنده باشند، ما باید به آن‌ها پاسخ دهیم.

کلماتی که کار می‌کنند!

درس دیگری در این سخنان عیسی وجود دارد که باید درباره آن فکر کنیم. عباراتی است که تنبل یا بی‌کار هستند. وقتی که از کارگرانی که در محل کار بیکار بودند، عیسی همین کلمه را استفاده کرد (متی 20: 3). ما باید با دقت فکر کنیم که چه می‌خواهیم به یکدیگر بگوییم، ما باید از کلماتی استفاده کنیم که به برادران و خواهرانمان کمک می‌کند؛ ما باید زبان خود را برای کار در خدمت او قرار دهیم! راه‌های بسیاری وجود دارد که ما می‌توانیم این کار را انجام دهیم.

1. ما از آن برای عبادت به همراه برادران و خواهران خود استفاده می‌کنیم و خدا را شکر می‌کنیم. (کولسیان 3: 15-17)
2. ما می‌توانیم کلمات صلح و آسایش را بیان کنیم و آرامش را در جایی که عصبانیت وجود داشته باشد آرام کنیم. (امثال 15: 1، متی 5: 9).
3. با کلمات یا از طریق نامه می‌توانیم به کسانی که در رنج و دردسر هستند، کمک و پشتیبانی کنیم. (2 قرنیان 1: 11-1)
4. ما می‌توانیم کسانی که از نظر معنوی تشنه هستند با کلام خدا تغذیه کنیم. (امثال 10: 21).

مثال‌های زیادی در کتاب مقدس از مردان و زنان وجود دارد که نحوه صحبت آن‌ها را تغییر داد وقتی که آن‌ها به انجیل اعتقاد پیدا کردند. "پولس" نوشت: "اجازه بدهید سخنرانی شما همیشه با محبت باشد"، یک ایده دوست‌داشتنی که به ما می‌گوید در تمام کلام ما باید از آن چیز عالی که خداوند برای ما انجام داده‌است، آگاه باشیم و ما را از لطف او نجات دهیم.

شاید بهترین نمونه از پطرس این است که پطرس، وقتی عیسی دستگیر شد، فحش داد و ناسزا گفت و انکار کرد که مسیح را دیده‌است. با این حال، سال‌ها بعد او چند کلمه شگفت‌انگیز درباره نحوه استفاده از زبان ما نوشت (۱ پطرس ۳: ۸ - ۸) و او این‌گونه خلاصه کرد که چگونه باید در این کلمات صحبت کنیم:

"بلکه در دل خویش مسیح را به عنوان خداوند مقدس شمارید و همواره آماده باشید تا هر کس دلیل امیدی را که در شماست بپرسد، او را پاسخ گوید، اما به نرمی و با احترام. وجدانتان را پاک نگاه دارید تا کسانی که رفتار نیک شما را در مسیح بد می‌گویند، از بدگویی خویش شرمسار شوند."

1 پطرس 3: 15-16

این الگویی است که ما باید از آن پیروی کنیم!

قدرت زبان

در نامه به رومیان، پولس رسول نوشت:

"... اجساد خود را به عنوان یک قربانی زنده، مقدس و قابل قبول برای خدا، که عبادت معنوی شما است" ارائه کنید.

رومیان 12: 1

واضح است که این کلمات معنای واقعی و عملی پولس را داشتند. وقتی که غسل تعمید یافت، "بنده خدا" شد (رومیان 6: 22) و دریافت که باید از استاد جدید خود در همه امور اطاعت کند. در هر کاری که می‌کرد و می‌گفت که پولس سعی دارد از خداوند اطاعت کند. این مثالی است که ما در زندگی خود به دنبال پیروی از پیروان عیسی مسیح، مانند پولس که آن را بسیار دشوار می‌یابیم؛ ما پیوسته از خداوند نافرمانی می‌کنیم و به دنبال بخشش او از طریق عیسی مسیح هستیم.

کتاب مقدس به ما یاد می‌دهد که زبان نقش بسیار مهمی در این مبارزه با طبیعت انسان ایفا می‌کند. این که ما چگونه صحبت می‌کنیم و آنچه می‌گوییم می‌توانیم به مردم نشان دهیم، بیش از هر چیز دیگری که انجام دهیم، چه ما پیروان واقعی مسیح هستیم یا نه.

"شخص نیک از خزانه نیکوی دل خود نیکویی برمی‌آورد، و شخص بد از خزانه بد دل خود، بدی. زیرا زبان از آنچه دل از آن لبریز است، سخن می‌گوید."

لوقا 6: 45

با این حال، ما ممکن است سعی کنیم این واقعیت را پنهان کنیم، کلمات ما به مردم می‌گویند که چه چیزی در قلب ما وجود دارد، چیزهایی که واقعا به آن اعتقاد داریم.

یعقوب، که احتمالا برادر ناتنی خداوند عیسی بود، چند کلمه بسیار قدرتمند در مورد زبان نوشت. لطفا قبل از اینکه این درس را ادامه دهید، یعقوب ۳ را بخوانید.

ما می‌توانیم آنچه که یعقوب به ما یاد می‌دهد را جمع‌بندی کنیم:

1. ما نباید بیش از حد مشتاق آموزش دیگران باشیم و از زبان خود برای گفتن اینکه چه کار باید بکنیم، استفاده کنیم. خداوند کلمات کسانی را که این کار را انجام می‌دهند داوری خواهد کرد. (آیه ۱)
2. اگر چه زبان بخش بسیار کوچکی از بدن ما است، اما کل مسیر زندگی ما را هدایت می‌کند. (آیات 3-5)
3. آنچه می‌گوییم می‌تواند خیلی در دسر ایجاد کند، مثل این است که آتشی را شروع کنیم که از کنترل خارج شود. اگر یک نفر را با کلمات خود ناراحت کنیم، ممکن است چیزی خشن به ما بگویند و کلمات خشمگین بیشتری گفته شود؛ هیچ‌کس نمی‌داند چطور آن را متوقف کند. (آیات 5-6)

یعقوب می‌گوید که این خیلی جدی است، مثل آتش جهنم است (با Gehenna). مسیح تنها کسی که در انجیل است که از کلمه "Gehenna" استفاده کرده‌است. ما می‌دانیم که Gehenna کپه‌ای از زباله (محل جمع‌آوری زباله) در خارج از اورشلیم بود که یهودیان زباله‌های خود را در آنجا قرار می‌دادند و آن را آتش می‌زدند. آن آتش هیچ‌وقت خاموش نشد و یعقوب به ما گفت خشم و اختلافاتی که می‌توانیم با کلمات بی‌دقت ایجاد کنیم، شبیه آتشی است که هرگز خاموش نمی‌شود.

4. هیچ‌کس نمی‌تواند زبان خود را کنترل کند؛ پر از سم است (آیه ۸). این‌ها کلمات مشابه‌ای هستند:

"شریران از رَجَم منحرفند،

و از بطن مادر، گمراه و دروغگو!

آنان را زهری است چون زهر مار،

چون مار گُیرایی که گوش‌های خود را بسته باشد،

و به آواز افسونگران اعتنا نکند،

هر چند ماهرانه افسون کنند!"

مزمور 58: 3-5

درست همان طور که نیش مار سمی یا زهردار است و می‌تواند بکشد، بنابراین کلمات یک شخص شرور می‌تواند باعث آزار روحی بزرگ شود.

5. ما از زبان خود هم برای ستایش و پرستش خدا استفاده می‌کنیم و هم نفرین مردم (آیه 9)
6. زبان ما آنچه را که در قلب ما وجود دارد نشان می‌دهد، وقتی لاف می‌زنیم یا خودخواهانه و آزاردهنده صحبت کنیم، ما به "حقیقت دروغ" می‌گوییم. (آیات 14-15)
7. ما باید کلماتی را بگوییم که حکمت الهی و شخصیت او در زندگی ما را نشان می‌دهد و همیشه به دنبال ایجاد صلح باشیم. (آیات 17-18)

خشم

این وقتی است که از کسی عصبانی هستیم که ما تمایل به گفتن کلمات دردناک داریم. شاید به خاطر چیزهایی که به ما گفته شده‌است صدمه دیده باشیم و ما می‌خواهیم به اون فرد صدمه بزنیم. پادشاه داوود مردی بود که این موضوع را درک می‌کرد. چندین بار در زندگی خود با آن چه مردم شریر درباره او سخن می‌گفتند، آزارش داده بود. وقتی پیرمرد بود، نوشت:

"به سبب بدکاران خویشتن را مکدر مساز،

و بر ستمکاران حسد میر؛

زیرا چون علف، زود می‌پژمرند،

و چون گیاه سبز، خشک می‌شوند.

بر خداوند توکل نما و نیکویی کن؛

در زمین ساکن باش و امانت را بپرور!

از خداوند لذت ببر،

و او مراد دلت را به تو خواهد داد.

راه خود را به خداوند بسپار،

و بر او توکل کن، که او عمل خواهد کرد.

او پارسایی تو را همچون نور، تابان خواهد ساخت،

و حقانیت تو را، چون آفتاب نیمروز.

در حضور خداوند آرام باش،
و صبورانه انتظار او را بکش!
به سبب آنان که در راههای خویش کامرانند،
و نقشه‌های پلید خود را به اجرا درمی‌آورند،
خویشتن را مکدر مساز!
از خشم بازایست و غضب را ترک نما!
خویشتن را مکدر مساز، که جز به شرارت نمی‌انجامد.
زیرا که بدکاران منقطع خواهند شد،
اما منتظران خداوند زمین را به میراث خواهند برد.
پس از اندک زمانی، دیگر شریری نخواهد بود؛
و هرچند او را بجویی، یافت نخواهد شد.
اما حلیمان وارث زمین خواهند شد،
و از فراوانی سلامتی لذت خواهند برد."

مزمور 37: 1-11

چه توصیه‌های خوبی در این کلمات وجود دارد! ما باید به خدا توکل کنیم و درباره آنچه دیگران می‌گویند نگران نباشیم. آنهایی که نجیب و آرام هستند زمین را به ارث می‌برند اما مردم شریر برای همیشه نابود خواهند شد. ما باید قضاوت دیگران را در مورد خداوند که همه چیز را می‌داند و دیگران را از آنچه که در مورد آنها می‌گوییم محکوم کنیم.

پولس مقدس چیز دیگری به این اندرز می‌افزاید.

"و انسان جدید را در بر کنید، که آفریده شده است تا در پارسایی و قدوسیت حقیقی، شبیه خدا باشد.

دهانتان به هیچ سخن بد گشوده نشود، بلکه گفتارتان به تمامی برای بنای دیگران به کار آید و نیازی را برآورده، شنوندگان را فیض رساند. روح قدوس خدا را که بدان برای روز رهایی مهر شده‌اید، غمگین می‌سازید. هر گونه تلخی، خشم، عصبانیت، فریاد، ناسزاگویی و هر نوع بدخواهی را از خود دور کنید. با یکدیگر مهربان و دلسوز باشید و همان‌گونه که خدا شما را در مسیح بخشوده است، شما نیز یکدیگر را ببخشایید."

افسسیان 4: 26، 29-32

همان گونه که هر روز به درگاه خداوند دعا می‌کنیم که گناهان ما را به ما خواهد بخشید. هر شب قبل از این که به خواب برویم، باید قلب خود را از هر گونه خشمی که نسبت به دیگران احساس می‌کنیم پاک کنیم. همچنین باید یاد بگیریم که از کسانی که ممکن است آسیب ببینند، عذرخواهی کنیم.

سخن‌چینی

سخن‌چینی، زمانی است که ما چیزهای تنبل و بدخواهانه را در مورد افرادی که پشت سر آنها هستند می‌گوییم. ممکن است چیزی باشد که درست باشد یا دروغ باشد، هیچ تفاوتی نمی‌کند، سخن‌چینی گناه است و ما باید کاملاً از آن اجتناب کنیم. ما نباید با زبان خودمان بدگویی کنیم و به سخن‌چینی‌های دیگران گوش دهیم.

انجیل در پیام خود در این باره واضح است.

"شخص منحرف تخم نزاع می‌پاشد، سخن‌چین بین دوستانِ نزدیک جدایی می‌افکند."

امثال 16: 28

"ایشان از هر گونه نادرستی، شرارت، طمع و خباثت آکنده‌اند. مملو از حسد، قتل، جدال، فریب و بدخواهی‌اند. **شایعه‌ساز**، تهمت‌زن، متنفر از خدا، گستاخ، متکبر و خود ستایند. برای انجام اعمال شریرانه، راه‌هایی نو ابداع می‌کنند. نافرمان به والدین، بی‌فهم، بی‌وفا، بی‌عاطفه و بی‌رحمند. هر چند از حکم عادلانه خدا آگاهند که مکافات مرتکبان چنین اعمالی مرگ است، نه تنها خود آن‌ها را انجام می‌دهند، بلکه کسانی را نیز که مرتکب آن‌ها می‌شوند، تأیید می‌کنند."

رومیان 1: 29-32

وی افزود: "اما بیوه زنان جوانتر را نام‌نویسی مکن، چرا که چون امیال شهوانی از مسیح دورشان کند، خواهان ازدواج می‌شوند. بدین‌گونه، چون تعهد نخستین خود را زیر پا می‌گذارند، محکومیت بر خود می‌آورند. افزون بر این، به بی‌کارگی و سر کشیدن از خانه‌ای به خانه دیگر خو می‌کنند؛ و نه تنها روزگار به بی‌کارگی می‌گذرانند، بلکه سخن‌چین و فضول هم می‌شوند، و سخنان ناشایست بر زبان می‌آورند. پس رای من بر این است که بیوه‌های جوانتر شوهر کرده، فرزند بیاورند و کدبانو باشند و دشمن را مجال بدگویی ندهند."

1 تیموتائوس 5: 11-14

ما داستان‌های جالبی درباره افراد دیگر می‌یابیم، به خصوص اگر حاوی اطلاعاتی هستند که "تند" هستند یا به رفتار بد مربوط می‌شوند. هر وقت به شما شایعات گفته شد باید گوینده را متوقف کنیم و بگوییم که علاقه‌ای نداریم. دو سوال اساسی وجود دارد که باید خودمان راجع به سخن‌چینی مطرح کنیم.

1. آیا اگر سرورمان عیسی مسیح حضور داشت این را می‌گفتیم؟
2. آیا اگر شخصی که در موردش صحبت می‌کنیم حضور داشت و گوش می‌داد این داستان را می‌گفتیم؟

مقدسات

جدی‌ترین سوءاستفاده از زبان ما زمانی است که ما چیزهایی علیه خداوند یا پسر او می‌گوییم. در ده فرمان خدا گفت:

"نام یهوه خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که نام او را به باطل برد، بی‌سزا نخواهد گذاشت."

تثنیه 5:11

عهد جدید در آموزش خود به همان اندازه واضح است.

"اما اکنون باید همه این‌ها را از خود دور کنید، یعنی خشم، عصبانیت، بدخواهی، ناسزاگویی و سخنان زشت را از دهان خود."

کولسیان 3: 8

ما باید نام خداوند و پسرش را با احترام فراوان در زندگی خود بیان کنیم. ما نباید از آن‌ها به روش بی‌دقت یا تصادفی استفاده کنیم. ما نباید از آن‌ها به عنوان بخشی از "کلام بد" یا قسم خوردن استفاده کنیم. واژه توهین به مقدسات به معنای "رفتار با اهانت" است. اگر از نام خدا بد استفاده کنیم، مثل این است که او را تحقیر کرده یا با توهین با او رفتار کنیم.

مسیح آن را بیشتر از این می‌پندارد. او گفت که ما نباید اصلاً سوگند یاد کنیم. ما نباید "قسم بخوریم که چیزی درست است" (متی 5: ۳۳ - ۳۴). امروز، اگر مردم بخواهند تحت تاثیر قرار بگیرند که حقیقت

را می‌گویند، آن‌ها می‌توانند در برابر خدا سوگند یاد کنند، اما ما نباید این کار را انجام دهیم. این موضوع به خصوص، در صورتی درست است از ما خواسته شده است که در دادگاه قانونی مدارکی ارائه دهیم. به عنوان شاهد، ممکن است از ما خواسته شود به انجیل قسم بخوریم که آنچه می‌گوییم کاملاً درست است. مریدان مسیح یا عیسی‌مسیح چنین سوگندی را نخواهند خورد، بلکه فقط از آن‌ها می‌خواهند که تصدیق کنند که حقیقت را خواهند گفت.

"اما مهم‌تر از همه، ای برادران من، سوگند مخورید؛ نه به آسمان، نه به زمین و نه به هیچ چیز دیگر. بگذارید "بله" شما همان بله باشد و "نه" شما همان نه، مبدا محکوم شوید."

يعقوب 5:12

بحث احمقانه

استفاده از زبان ما به روش احمقانه بسیار ساده است. ممکن است وسوسه شده باشیم که یک "داستان زشت" تعریف کنیم - با عنصری از سکس در آن. ممکن است یک جوک را تعریف کنیم که باعث می‌شود مردم بخندند، اما این کار را با مسخره کردن دیگران انجام می‌دهیم. ما ممکن است درگیر بحث بیهوده در مورد چیزی شویم که واقعاً مهم نیست. همه این چیزها احمقانه هستند، آن‌ها به ما کمک نمی‌کنند که از شاگردان قوی‌تر سرورمان مسیح شویم و آن‌ها سرمشق خوبی برای دیگران نیستند.

"گفتار زشت و بیهوده‌گویی و سخنان مبتذل نیز به هیچ روی زیبنده نیست؛ به جای آن باید شکرگزاری کرد."

افسسیان 5: 4

"کسی را ناسزا نگویند بلکه صلح‌جو و باملاحظه باشند و با همه در کمال فروتنی رفتار کنند.

اما از مجادلات نابخردانه و شجره‌نامه‌ها و بحث‌ها و نزاع‌های پیرامون شریعت اجتناب کن، زیرا بی‌فایده و بی‌ارزش است. به آن که عامل تفرقه است یک بار، و سپس برای دومین بار هشدار ده، و از آن پس، با او قطع ارتباط کن. چرا که می‌دانی چنین شخص منحرف است و گناهکار، و خود عامل محکومیت خویش."

تیتوس 3: 2، 9-11

سرمشق عیسی مسیح

وقتی واقعا می‌خواهیم بدانیم چه طور باید با هم حرف بزنیم، به عیسی‌مسیح می‌رسیم. او به هر حال عالی بود؛ هر کلمه‌ای که حرف می‌زد، خدادادی و درست بود.

"نزاع نخواهد کرد و فریاد نخواهد زد؛ و کسی صدایش را در کوچه‌ها نخواهد شنید. نی خرد شده را نخواهد شکست و فتیله نیم‌سوخته را خاموش نخواهد کرد، تا عدالت را به پیروزی رساند."

متی 12: 19-20

مسیح فریاد نمی‌زد یا نزاع نمی‌کرد. ایده نی خرد شده و فتیله کم‌سو که در آتش می‌سوخند¹ زبان شاعرانه برای کسانی است که در دین خود ضعیف هستند. عیسی با کلمات دشوار ایمان خود را نقض نکرد یا فرو نماند. او تمام تلاش خود را برای زنده نگه داشتن ایمان با دلسوزی خود انجام داد.

مردم به مسیح می‌خندیدند و تمسخر می‌کردند. افراد مست در مورد او (مزمور سیزدهم: ۱۲) آوازهای زننده درست کردند. مردم مسخره‌اش می‌کردند و او را چنان مسخره می‌کردند که از روی صلیب آویزان بود و با این حال او به همین طریق رفتار می‌کرد.

نی خرد شده را نخواهد شکست، و فتیله کم‌سو را خاموش نخواهد کرد. او عدالت را در کمال امانت اجرا خواهد نمود.¹ اشعیا ۴۲:۲

"آزار و ستم دید، اما دهان نگشود؛ همچون بره‌ای که برای ذبح می‌برند، و چون گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش خاموش است، همچنان دهان نگشود.

و آنها او را ساختند. قربانی با شرور و مرد ثروتمند در مرگ او گرچه او هیچ خشونت نکرده بود و هیچ فریبی در دهان او نبود. "

اشعیا 53: 7، 9

"چه، برای همین فرا خوانده شده‌اید، زیرا مسیح برای شما رنج کشید و سرمشقی گذاشت تا بر آثار قدم‌های وی پا نهید. او هیچ گناه نکرد، و فریبی در دهانش یافت نشد. چون دشنامش دادند، دشنام پس نداد؛ و آنگاه که رنج کشید، تهدید نکرد، بلکه خود را به دست داور عادل سپرد. او خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار، حمل کرد، تا برای گناهان بمیریم و برای پارسایی زیست کنیم، همان که به زخم‌هایش شفا یافته‌اید. زیرا همچون گوسفندان گمراه شده بودید، اما اکنون به سوی شبان و ناظر جان‌هاپتان بازگشته‌اید."

1 پطرس 2: 21-25

این روشی است که ما باید از قدرت زبان خود استفاده کنیم. به ما قدرت گفتار خدا داده نشده است تا از خود دفاع کنیم یا استدلال‌های خشم‌آور بیان کنیم. به ما این فرصت را داده‌اند که کلمات خداوند را، برای پیروی عیسی‌مسیح به عنوان سرمشق در همه روزهای زندگی‌مان، به طوری گفتار ما همیشه مورد لطف و خشنودی خداوند باشد.

سؤالات

1. سه روش مثبت برای استفاده از زبان خود برای گفتن کلمات مفید ارایه بدهید.
2. چرا کلام ما مهم است؟ آنها چه چیزی را در مورد ما آشکار می‌کنند؟
3. ما چه باید بگوییم و چه کار کنیم وقتی که مردم از ما عصبانی می‌شوند و چیزهای زنده و خشن می‌گویند؟
4. توهین چیست؟ چرا اشتباه است؟
5. سه مثال از شیوه صحبت کردن عیسی با مردم را بیان کنید.
6. قسمت‌های زیر از امثال چه چیزی به ما یاد می‌دهند:
الف) 10:21   ب) 16:32   ج) 18:21   د) 21:23